

การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหาร
งานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2
Profession Learning Community Affecting The Effectiveness of Academic Affairs
Administion of School In Chaiyaphum Primary Educational Service Area Office 2.

ศุภลักษณ์ ชัยอาวุธ¹ และเพ็ญแข ภูผายาง²

Supaluk Chairwut¹ and Piangkae Poophaayang²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

²อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

อีเมล : supaluk.ooye@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received)

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised)

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted)

10 พฤษภาคม 2564

13 พฤษภาคม 2564

30 พฤษภาคม 2564

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) ศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ 4) สร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการจากการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 468 คน กำหนดโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ มอร์แกน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบสอบถามเกี่ยวกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีความเชื่อมั่น 0.947 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ มีความเชื่อมั่น 0.959 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน

ผลการศึกษาพบว่า

1. การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้านประกอบด้วยด้านมีวิสัยทัศน์ร่วม ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านภาวะผู้นำ และด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้านประกอบด้วยด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนและด้านการนิเทศการศึกษา

3. การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้านและมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .655-.859

4. การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย ด้านมีวิสัยทัศน์ร่วม(X_1) ด้านการทำงานเป็นทีม(X_2) ด้านภาวะผู้นำ(X_3) และด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้(X_4) ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ(Y) โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 89.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สร้างสมการพยากรณ์ได้ ดังนี้

$$\hat{Y}_i = .210 + .520X_2 + .190X_1 + .181X_4 + .065X_3$$

$$\hat{Z}_{yi} = .604Z_{x2} + .230Z_{x4} + .209Z_{x1} + .090Z_{x3}$$

คำสำคัญ: ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, การบริหารงานวิชาการ, ประสิทธิภาพ

ABSTRACT

This independent study aimed to 1) investigate the state of professional learning community 2) examine the academic administration efficiency 3) find out the relation between the state of professional learning community and the academic administration efficiency 4) initiate the forecasting equation of academic administration efficiency as the professional learning community. The sample were 468 school administrators and instructors under Chaiyaphum Primary Education Service Area Office 2 in academic year 2020. The sample size was determined by utilizing Krejcie & Morgan table. The research tools were a questionnaire regarding the state of professional learning community, which had the reliability score of 0.947 and the questionnaire towards the academic administration efficiency, which had the reliability score of 0.959. The data was analyzed by using percentage, mean, standard deviation and stepwise multiple regression analysis.

The results were as follows;

1. The state of the professional learning community was high in general and in specific aspects, including shared vision, teamwork, leadership, and knowledge sharing.

2. The academic administration had a high level of efficacy, which covered technological media and development for education, assessment and credit transfer, curriculum development and supervision aspect.

3. The relation between the state of the professional learning community and the efficacy of academic administration in schools under Chaiyaphum Primary Education Service Area Office 2

was statistically significant at the .01 level in all categories, with correlation coefficient values ranging from .655 to .859.

4. The state of professional learning community, which included aspects such as shared vision aspect (X_1), teamwork (X_2), leadership (X_3), knowledge sharing (X_4), academic administration efficiency (Y) suggested that the forecasting result was 89.2 percent which statistically significant at the .01 level, indicating that the forecasting equation was as follows;

$$\hat{Y}_i = .210 + .520X_2 + .190X_1 + .181X_4 + .065X_3$$

$$\hat{Z}_{yi} = .604Z_{x2} + .230Z_{x4} + .209Z_{x1} + .090Z_{x3}$$

Keywords: Professional Learning Community, Academic Administration, Efficiency

บทนำ

ปัจจุบันสังคมไทยมีกระแสการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดวิกฤติการณ์หลายรูปแบบขึ้นในสังคมทั้งทางด้านสภาพแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ต้องมีปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการให้เท่าทันยุคปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารและครูผู้สอนต้องมีการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน พัฒนาระบบการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การส่งเสริมนักเรียนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ประสานความร่วมมือด้วยการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การร่วมกันรับผิดชอบปรับปรุงพัฒนางานตามขอบข่ายงานวิชาการ การกำหนดนโยบายและการเรียนรู้ให้มีทิศทางเดียวกันส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ดังนั้น ผู้บริหารและครูผู้สอนต้องมีการศึกษาและทำความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับข้อมูลความสำเร็จของโรงเรียนอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพซึ่งประสิทธิภาพของโรงเรียนพิจารณาจากความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวกสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมทั้งภายใน ภายนอกโรงเรียน ตลอดจนสามารถพัฒนานักเรียนให้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546; ชาศรี มาประจง, 2557)

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์มีความจำเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาศิษย์ การเปลี่ยนแปลงคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยเริ่มจาก"การเรียนรู้ของครู" เป็นตัวตั้ง ครูควรเรียนรู้ ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง พัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อผู้เรียนเป็นสำคัญ และครูควรมอง "ศิษย์ของเรา" มากเท่า "ศิษย์ของตน" ซึ่งการรวมตัว เพื่อการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ อาจเป็นเรื่องยากที่จะทำเพียงลำพังแล้วหวังผลให้เกิดการขับเคลื่อนทั้งระบบโรงเรียน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องสร้างความเป็นชุมชนเพื่อการเรียนรู้ทางวิชาชีพซึ่งความเป็นโรงเรียนย่อมมีความเป็นชุมชนอยู่แล้วโดยพื้นฐาน (วิจารณ์ พานิช, 2555)

การนำแนวคิดการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการบริหารงานวิชาการ โดยความร่วมมือของ ครูผู้สอน ผู้บริหาร และชุมชนร่วมกันปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรทุกระดับ ร่วมกันดำเนินการวิเคราะห์สภาพการพัฒนาของสถานศึกษา จำเป็นอย่างยิ่งต้องศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับสภาพการ พัฒนาของสถานศึกษาทั้งสภาพภายในและสภาพภายนอก โดยสภาพการพัฒนาภายใน ศึกษาเกี่ยวกับจุดแข็งและ จุดอ่อน ส่วนสภาพการพัฒนาภายนอกศึกษาเกี่ยวกับโอกาสและอุปสรรค จะช่วยเป็นแนวทางในการกำหนด นโยบายการศึกษา วางแผนการพัฒนาผู้เรียนไปในทิศทางเดียว ครูต้องเลิกเป็น "ผู้สอน" ผัน ตัวเองมาเป็นโค้ช หรือ "คุณอำนวย" ของการเรียนรู้ของศิษย์ ส่วนใหญ่เน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญโดยโรงเรียนจะต้องมีระบบ ตรวจสอบและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แม่นยำและเชื่อถือได้เพื่อใช้เป็นหลักฐานยืนยันความก้าวหน้าของ ผู้เรียนตามเป้าหมายทางการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการบริหารงานวิชาการ การจัดโครงสร้าง ระบบงานที่ชัดเจน ทรัพยากรที่เพียงพอ ย่อมส่งเสริมให้การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนประสบผลสำเร็จ ได้และเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถที่จะช่วยให้การดำเนินการพัฒนาผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น สามารถนำมาพัฒนาบุคลากรให้สามารถจัดการเรียนรู้สู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพส่งผลต่อประสิทธิผลการ บริหารงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง (ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม, 2553; วิจารณ์ พานิช, 2555; พินิจ มีคำทอง, 2562)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ได้ดำเนินการเร่งรัดปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากข้อมูลการสอบระดับชาติของสำนักงานมาตรฐานการทดสอบ (O-Net) ปีการศึกษา 2562 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดจากปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียน ปัจจัยที่ทำให้คุณภาพการศึกษาต่ำมาจากความด้อยคุณภาพของครู หลักสูตร วิธีการสอน การขาด การมีส่วนร่วมของบุคลากรภายในโรงเรียน ชุมชนและผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาโรงเรียนให้เป็นชุมชน แห่งการเรียนรู้ ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาองค์กรเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตาม พันธกิจของโรงเรียนให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนา (กลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา, สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2; 2562)

ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจศึกษาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ บริหารงานวิชาการในโรงเรียนเพื่อให้มีเป้าหมายในทิศทางปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของ ยุคที่ต้องการแนวคิดในการพัฒนาทางวิชาชีพในการเรียนรู้และทำงานร่วมกันโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ เพื่อที่ผู้บริหารจะได้นำแนวทางการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไปยึดถือและปฏิบัติ อันจะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการจากการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. องค์ประกอบของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

วิจารณ์ พานิช (2556) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบชุมชนเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ 2) การกำหนดเป้าหมาย 3) ความเชื่อและค่านิยม 4) แนวปฏิบัติ 5) การสนับสนุน 6) เทคโนโลยีสารสนเทศ 7) การสร้างทีม 8) การมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557) ได้จำแนกองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพออกเป็น 7 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) วิสัยทัศน์ร่วม 2) และการพัฒนาวิชาชีพ 3) ชุมชนกัลยาณมิตร 4) ทีมร่วมแรงร่วมใจ 5) ภาวะผู้นำร่วมและสนับสนุน 6) การเรียนรู้ของผู้เรียน 7) โครงสร้างสนับสนุนชุมชน

สมุทร สมปอง (2558) สรุปได้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการดำเนินงานร่วมกันของกลุ่มบุคคล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) การสร้างความตระหนักร่วมกัน 2) การวางแผนและ กำหนดเป้าหมายร่วมกัน 3) การร่วมมือกันปฏิบัติงาน 4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน 5) การสะท้อน ผลการปฏิบัติงาน

ขวลิต ชูกำแพง (2560) ได้จำแนกองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพออกเป็น 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ภาวะผู้นำแบบรวมหมู่ 2) ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม 3) ร่วมกันเรียนรู้สู่การปฏิบัติ 4) แบ่งปันประสบการณ์ 5) สภาพแวดล้อมเกื้อหนุน

2. องค์ประกอบของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ

รุจิร ภูสาระ และจันทราณี สงวนนาม (2545) กล่าวว่า กิจกรรมหลักที่เป็นของข่ายของงานการบริหารงานวิชาการ ไว้ดังนี้ 1) หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร 2) การวิจัยในชั้นเรียน 3) การสอนซ่อมเสริม 4) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร 5) การนิเทศภายในสถานศึกษา 6) การประกันคุณภาพการศึกษา

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2551) กล่าวว่า องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการ แบ่งได้ 6 กลุ่มงาน ดังนี้
1) งานหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร 2) งานบริหารหลักสูตร 3) งานสื่อและนวัตกรรมการเรียน 4) งานวัดและประเมินผล 5) งานนิเทศภายใน 6) การส่งเสริมวิชาการ

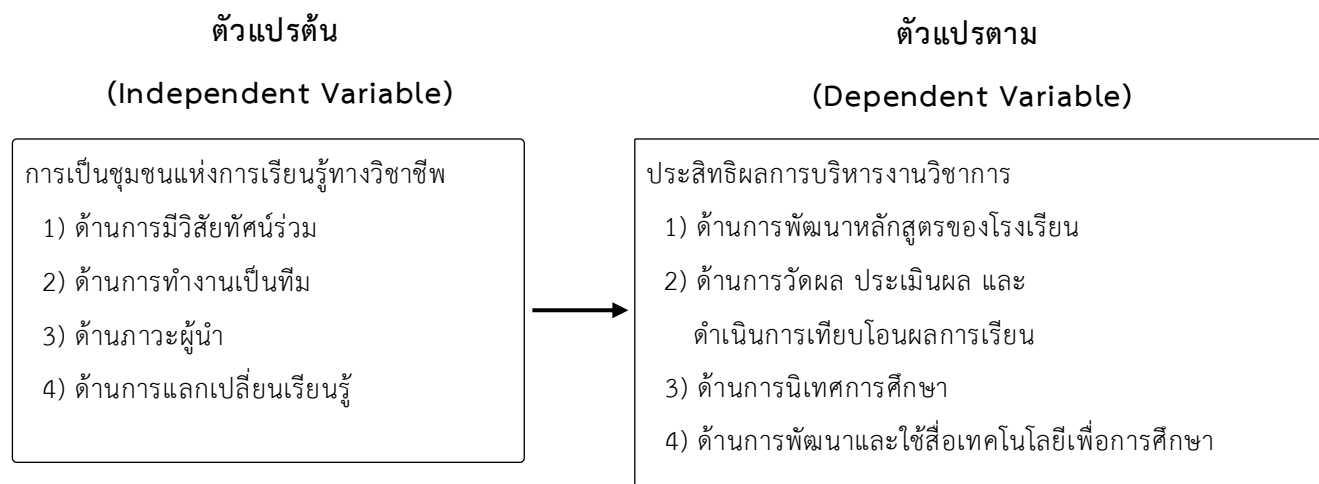
รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2554) กล่าวว่า ขอบข่ายด้านวิชาการ มีดังต่อไปนี้ 1) การบริหารจัดการหลักสูตร 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผลประเมินผล เทียบโอนผลการเรียน 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา 6) การพัฒนาส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ 7) การนิเทศการศึกษา 8) การแนะแนวการศึกษา 9) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน 10) การส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น และ 12) การส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถานประกอบการ และสถานที่จัดการศึกษา

จิตติมา วรณศรี (2557) กล่าวว่า องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการ ดังนี้ 1)วางแผนงานวิชาการ 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การพัฒนาสื่อและแหล่งการเรียนรู้ 4) การจัดการเรียนรู้ 5) การวัดและประเมินผล 6) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และ 7) การนิเทศภายใน

ภารดี อนันต์นาวิ (2557) กล่าวว่า องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการไว้ ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 7) การนิเทศการศึกษา 8) การแนะแนวการศึกษา 9) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 10) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการ แก่ชุมชน 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นและ 12) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

กรอบแนวคิดของการศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดัง ภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีการดำเนินการและขอบเขตการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ปีการศึกษา 2563 มีโรงเรียนจำนวน 262 แห่ง ประชากรจำนวน 2,134 คน จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 240 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,894 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ปีการศึกษา 2563 มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 468 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซ์มอร์แกน จากจำนวนผู้บริหาร จำนวน 240 คนและครูผู้สอน จำนวน 1,894 คน ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร จำนวน 148 คน และครูผู้สอน จำนวน 320 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย สถานภาพและอำเภอ ตอนที่ 2 การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ลักษณะเครื่องมือ (Rating scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ลักษณะเครื่องมือ (Rating scale) 5 ระดับ

4.การวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) หาค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบบรรยายประกอบตาราง

ตอนที่ 2-3 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ต่อระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพและระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียน โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง

วิชาชีพในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยภาพรวม

ด้าน ที่	ความคิดเห็นต่อการเป็นชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ระดับความ คิดเห็น		แปล ผล	อันดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านมีวิสัยทัศน์ร่วม	3.69	0.62	มาก	1
2	ด้านการทำงานเป็นทีม	3.63	0.66	มาก	3
3	ด้านภาวะผู้นำ	3.65	0.78	มาก	2
4	ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	3.61	0.72	มาก	4
รวม		3.65	0.70	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านมีวิสัยทัศน์ร่วม ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.62) รองลงมา ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.78) ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.66) ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.72)

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยภาพรวม

ด้าน ที่	ความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงาน ในโรงเรียน	ระดับความ คิดเห็น		แปล ผล	อันดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน	3.68	0.65	มาก	3
2	ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอน ผลการเรียน	3.69	0.75	มาก	2
3	ด้านการนิเทศการศึกษา	3.65	0.67	มาก	4
4	ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.72	0.67	มาก	1
รวม		3.69	0.96	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.96) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.67) รองลงมา ได้แก่ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.75) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.65) ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการนิเทศการศึกษา ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.67)

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ		
	r_{xy}	P	การแปลผล
ด้านมีวิสัยทัศน์ร่วม(X_1)	.687**	.000	ค่อนข้างสูง
ด้านการทำงานเป็นทีม(X_2)	.859**	.000	สูง
ด้านภาวะผู้นำ(X_3)	.655**	.000	ค่อนข้างสูง
ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้(X_4)	.746**	.000	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .655 - .859 โดยเรียงอันดับความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีม (X_2) ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้(X_4) ด้านมีวิสัยทัศน์ร่วม (X_1) ด้านภาวะผู้นำ (X_3) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์รูปคะแนนดิบ (b) และรูปคะแนนมาตรฐาน (β)

ตัวแปรพยากรณ์	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน		
	b	S.E.b	β	t	p
ค่าคงที่ (a)	.210	.059	-	3.561**	.000
ด้านมีวิสัยทัศน์ร่วม(X_1)	.190	.018	.209	10.33**	.000
ด้านการทำงานเป็นทีม(X_2)	.520	.016	.604	33.057**	.000
ด้านภาวะผู้นำ(X_3)	.065	.019	.090	3.408**	.001
ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้(X_4)	.181	.023	.230	7.978**	.000

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ซึ่งได้แก่ ด้านมีวิสัยทัศน์ร่วม (X_1) ด้านการทำงานเป็นทีม (X_2) ด้านภาวะผู้นำ(X_3) และด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้(X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .944 และมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายหรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 89.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .190, .520, .065, .181 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .209, .604, .090, .230 ตามลำดับ และมีค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เท่ากับ .210

เมื่อนำค่าสถิติต่าง ๆ มาสร้างสมการพยากรณ์ ได้สมการพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ที่ดีที่สุด สร้างสมการพยากรณ์ได้ ดังนี้

$$\hat{Y}_i = .210 + .520X_2 + .190X_1 + .181X_4 + .065X_3$$

$$\hat{Z}_{yi} = .604Z_{x2} + .230Z_{x4} + .209Z_{x1} + .090Z_{x3}$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

จากการศึกษา พบว่า ระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านมีวิสัยทัศน์ร่วม รองลงมาได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีกระบวนการจากการที่ผู้บริหารและครูร่วมกันสร้างวิสัยทัศน์พันธกิจและค่านิยมที่เหมาะสมกับแนวทางการบริหารโรงเรียน จัดประชุมเพื่อให้บุคลากรได้ปรึกษาและวางแผนร่วมกันแก้ปัญหา ผู้บริหารและครูให้เกียรติกันในการแสดงความคิดเห็น เปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลสารสนเทศและร่วมกันตัดสินใจเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ให้บรรลุเป้าหมายของโรงเรียนสอดคล้องกับคุณลักษณะ บัญญัติ (2553) วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี พบว่า ระดับองค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ มีการเรียนรู้เป็นทีม มีวิสัยทัศน์ร่วม มีการคิดเชิงระบบ มีตัวแบบจากภายใน และมีสมาชิกที่มีความเป็นเลิศ สอดคล้องกับจักรพันธ์ รัตนเพชร (2558) วิจัยเรื่องปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 จังหวัดอุดรธานี พบว่า การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายมิติ โดยมิติที่อยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ มิติการสร้างวิสัยทัศน์และค่านิยม รองลงมา คือ มิติการมีเงื่อนไขที่สนับสนุน และอันดับสุดท้ายคือ มิติการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล

2. ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

จากการศึกษา พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รองลงมาได้แก่ ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน และด้านการนิเทศการศึกษา ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจของการบริหารโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารและครูต้องร่วมกันพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนให้เหมาะสมแก่การเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคม ร่วมกันส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเอื้อให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองหรือเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีการวัดประเมินผลที่เน้นสมรรถนะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการนิเทศ ติดตามผลให้สอดคล้องกับเป้าหมายงานวิชาการของโรงเรียน และนำผลการนิเทศมาตรวจสอบหาข้อบกพร่อง วิเคราะห์

ปัญหาร่วมกันเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานวิชาการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งตลฤดี กลิ่นภูมิศรี (2558) วิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลนครลำปาง ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลนครลำปาง การบริหารงานวิชาการ 8 ด้าน โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการแนะแนว และด้านการนิเทศการศึกษาตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับมูทิตา ชมชื่น (2561) วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและมาตรฐานการศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตร ของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา และด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

3.ความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

จากการศึกษา พบว่า การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .655 - .859 โดยเรียงอันดับความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีม (X_2) ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (X_4) ด้านมีวิสัยทัศน์ร่วม (X_1) ด้านภาวะผู้นำ (X_3) ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจาก การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพช่วยกำหนดเป้าหมายในทิศทางปฏิรูปการจัดการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการทำงานเป็นทีม การมีวิสัยทัศน์ร่วม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวิพากษ์วิจารณ์ และสะท้อนผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องของผู้บริหาร และครู บนพื้นฐานความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร โดยทำงานร่วมกันแบบทีมการเรียนรู้ที่มีครูเป็นผู้นำร่วมกัน และผู้บริหารเป็นผู้ดูแลสนับสนุนสู่การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพเปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองสู่ความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพและคุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลให้การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับบุญพิมพ์ (2553) ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี พบว่า

ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.อิทธิพลการพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการจากการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

ผลวิเคราะห์อิทธิพลการพยากรณ์ของตัวแปรพยากรณ์และการคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดแบบมีขั้นตอน จากการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ใช้พยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า ด้านมิวีสัยทัศน์ร่วม(X_1) ด้านการทำงานเป็นทีม(X_2) ด้านภาวะผู้นำ(X_3) และด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณสะสมทุกตัวร่วมกัน เท่ากับ .944 สามารถพยากรณ์ร่วมกันได้ร้อยละ 89.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทุกตัวแปรต่างมีความสำคัญในการพยากรณ์ให้ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สอดคล้องกับ กรองกาญจน์ นาแพร่ (2560) ได้วิจัยเรื่อง การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐ จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า การเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ระบบสนับสนุนในโรงเรียน ภาวะผู้นำ และวิสัยทัศน์ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโดยรวมกันทำนายได้ร้อยละ 86.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับผู้บริหารและครูผู้สอนจะต้องสร้างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนให้เกิดขึ้นตลอดเวลาและให้อยู่ในระดับสูงขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 4 ด้าน ด้านมิวีสัยทัศน์ร่วม ด้านภาวะผู้นำ ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ดังนั้น ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนควรสรรหาแนวทางการสร้างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้และปลูกฝังทั้ง 4 ด้าน ให้เกิดในโรงเรียนเพราะจะทำให้โรงเรียน มีศักยภาพการบริหารมากขึ้นและเพิ่มศักยภาพของบุคลากรในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในด้านอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาเพื่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน

2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับสถานศึกษาและระดับชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษาและครูใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพพัฒนาผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีการแสวงหาความรู้และเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

เอกสารอ้างอิง

- กรองกาญจน์ นาแพร่. (2560). การเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน วิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาล จังหวัดสมุทรสาคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2. (2562). รายงานผลการบริหารและทรัพยากรบุคคล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2. ชัยภูมิ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2.
- จักรพันธ์ รัตนเพชร. (2558). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 จังหวัดอุดรธานี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี).
- จิตติมา วรณศรี. (2557). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. พิษณุโลก : รัตนสุวรรณ.
- ชลิต ชูกำแพง (2560). ชุมชนแห่งการเรียนรู้ของครู Professional Learning Community : PLC. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยสารคาม, 23(2) ธันวาคม, 1-6.
- ชาติรี มาประจง. (2557). การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์).
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2551). การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5). ปัตตานี : ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักงานวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม. (2553). การพัฒนาหลักเทียบสำหรับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

ดลฤดี กลิ่นภูมิศรี (2558). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลนครลำปาง.

(วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.)

นฤมล บุญพิมพ์. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนกับประสิทธิภาพบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี).

พินิจ มีคำทอง. (2562). เทคนิคการวิเคราะห์สภาพการพัฒนาเพื่อการวางแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษา.

วารสารวิชาการและวิจัยมหาวิทยาลัยตะวันออกเฉียงเหนือ, 9(3) กันยายน-ธันวาคม, 111-120.

ภารดี อนันต์นาวิ. (2557). หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. ชลบุรี : มนตรี.

มุกดา ชมชื่น (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง)

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2554). รูปแบบเพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนในฝันเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง. สงขลา : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

รุจิร ภูสาระและจันทรานี สงวนนาม. (2545). การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์.

วรลักษณ์ ชูกำเนิด. (2557). รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).

วิจารณ์ พานิช (2556). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ บริษัท ตาตา ปับลิเคชั่น.

วิจารณ์ พานิช. (2555). ครูแห่งศตวรรษที่ 21 ต้องช่วยแก้ไขความรู้ผิด ๆ ของนักเรียน. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม.

สมุทร สมปอง. (2558). การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา : การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).